

OD BESTSELLEROVÉHO AUTORA SVETOZNÁMEHO ROMÁNU ŠTVRTÁ OPICA

J. D. BARKER

ZA ZATVORENÝMI DVERAMI

Ljndeni

Za zatvorenými dverami

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

J. D. Barker

Za zatvorenými dverami – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.


ALBATROS MEDIA

J. D.
BARKER

ZA
ZATVORENÝMI
DVERAMI

Preložila Miriam Ghaniová

Ljndeni

Túto knihu som chcel venovať svojej rodine,
ale potom som si dal kávu Carpe Diem.

Prepáčte mi, rodina.
Túto knihu venujem káve Carpe Diem.

1

„Kedy ste mali naposledy sex?“

„Spolu?“

To slovo sa Brendanovi vyšmyklo z úst, skôr ako ho stihol zastaviť. Ruka mu klesla k bruchu, aby zablokoval nevyhnutnú ranu Abbiným laktom, ale žiadna neprišla. Namiesto toho naňho Abby hľadela zo svojho miesta na terapeuticknej pohovke po jeho boku a líca jej horeli.

Doktorka Laura Donettiová, ktorá mala tvár ako stvorenú na poker s vysokými stávkami, zostala pokojne sedieť v luxusnom koženom kresle oproti nim.

„Prepáčte,“ prehltoľ Brendan. „Niekedy hovorím hovadiny, keď som nervózny.“

„Brendan!“ zastonala Abby.

„Hlúposti,“ opravil sa. „Prepáč, nie som na také veci zvyknutý.“

Donettiová si to nevšímala a zastrčila si uvoľnený prameň tmavých vlasov za ucho. „Na čo nie ste zvyknutý, Brendan? Na terapiu?“

„Na rozprávanie,“ odvetila Abby a prekrížila si nohy. „Nie je zvyknutý na *rozprávanie*.“

„To nie je pravda. Rozprávame sa stále.“

„Nie. Ty mi iba niečo hovoríš. Napríklad: *Kúp v obchode mlieko. Alebo: Prídem neskoro. Alebo: Idem k Stuckeymu na zápas*. Ty mi iba hovoríš nejaké veci, nerozprávaš sa so mnou.“

Brendan pokrútil hlavou. „Vidíte, čo musím stále riešiť?“

Donettiová trochu naklonila hlavu nabok. „Čo znamená k... Stuckeymu?“

„Domov k jeho najlepšiemu priateľovi,“ odpovedala Abby, skôr ako sa Brendan dostal k slovu. „Stewart Morland. Všetci ho volajú Stuckey. Pracujú spolu, zabávajú sa spolu. Niekedy si myslím, že oni dvaja sú manželia.“

„Nie som v tom sám. Máš abstrák, ak nestráviš aspoň hodinu denne tým, že si pokecaš s Hannah. Si u nej oveľa častejšie ako ja u Stuckeyho.“

„Chápem to dobre, že Hannah a Stuckey sú manželia?“

Abby prikývla. „Bývajú oproti nám cez ulicu.“

„A to je v...“ Donettiová pozrela do svojich poznámok. „Chestnut Hill? Kde presne to je?“

„Asi pätnásť kilometrov od Bostonu. Medzi Newtonom a Brooklinom.“

„Pomerne bohatá oblasť?“

„Máme sa dobre,“ zamrmlal Brendan.

„Na to som sa nepýtala.“

Teraz sa začervenal Brendan. S Abby sa v poslednom čase hádali o mnohých veciach, a neposlednou boli peniaze. Za prácu mu platili dobre, ale nie dosť na to, aby pokryli všetko. Keď pracovali obaja, bolo im dobre, ale...

„Hnevá sa na mňa, odkedy som dala výpoveď v práci.“

„To nie je pravda, povedal som ti, aby si dala výpoveď.“

Abby prevrátila oči.

„Áno, možno sme sa mali o tom radšej porozprávať, než aby si mi to *hovoriť* ty.“

Donettiová zdvihla ruku a prerušila ich. „Toto je naše prvé spoločné sedenie, takže je dôležité, aby prebiehalo v čo najpríjemnejšej atmosfére. Zároveň sa pokúsme nebyť konfrontační. Je to ťažké, keď sa rozprávame o veciach, ktoré vás trápia, viem, ale potrebujem, aby ste sa o to obaja pokúsili. Starostlivo voľte slová. Nemusíte sa navzájom podpichovať – potrebujem len vedieť, čo vás navzájom irituje. Dáva to zmysel?“

Abby prikývla, potom prikývol Brendan.

„Dobre.“ Donettiová sa obrátila späť k Abby. „Prečo ste dali výpoveď?“

„Pred niekoľkými rokmi som napísala knihu a darilo sa jej pomerne dobre. Vydala som ju sama, ale predaj bol dosť úspešný na to, aby si ju všimli niektorí veľkí vydavatelia. Podpísala som zmluvu s agentkou a podarilo sa jej zabezpečiť mi zmluvu na dve ďalšie knihy. Dali mi skromnú zálohu, takže Brendan mi navrhol, aby som dala výpoveď v práci a mohla tak rýchlejšie napísať ďalšiu knihu.“ Abby si hrýzla vnútornú stranu líca. „Pracovala som ako koordinátorka podujatí v hoteli Harland v meste. Prvú knihu som písala pred prácou, po práci, počas prestávok... vždy keď som mala pár minút, ale trvalo mi to takmer dva roky. Obaja sme si povedali, že ak sa budem venovať iba knihe, bude to jednoduchšie.“

Donettiová to pochopila, skôr ako Brendan stihol čokoľvek povedať. Oprela sa na stoličke. „A teraz máte problémy s písaním ďalšej knihy, záloha sa miňa a zdá sa, že peňazí je málo.“

Abby opäť prikývla.

Doktorke sa zablysko v očiach za okuliarmi a zdvihla obočie. „*Ako porozumieť Elle*. Vy ste Abby Hollanderová?“

„To som ja.“

„Milujem tú knihu.“

Brendan prerušil rozhovor, skôr ako sa doktorka spýtala na koniec knihy. *Eudia sa vždy pýtali na koniec.* „Chcem, aby sa jej to podarilo. Nechápte ma zle. Preto som jej navrhol, aby skončila v práci. Ale v tejto chvíli nemá ani nápad na druhú knihu, nehovoriac o napísaných stranách, a míňame svoje posledné úspory, lebo sa snažíme vyžiť len z môjho platu. Vytvára to veľké napätie.“

Abby si pozrela na ruky. „Nemôžem písať s tikajúcimi hodinami. Nemôžem premýšľať. Nemôžem sa sústrediť...“

„Neuvažovali ste o tom, že by ste sa vrátili do práce? Že by ste písali vo voľných chvíľach tak ako kedysi?“

„Moju prácu už má niekto iný. Dala som v Harlande výpoveď s dvojtzáždňovou výpovednou lehotou a oni ma nahradili za necelé tri dni. Na pracovnom trhu je veľká konkurencia. Už ma nevezmú späť. Ak by som chcela iné miesto, musela by som dať dokopy životopis, absolvovať pohovor...“

Brendan vzdychol. „Peňazí je málo, ale aj tak má zmysel, aby sa pokúsila dokončiť román, kým sa vráti do práce na plný úväzok. Keď ho odovzdá, dostane druhú zálohu. Bude to dosť na to, aby sme to zvládli. Má dostatok času, aby mohla pracovať na tretej knihe. Môže sa stať profesionálnou spisovateľkou, ak sa jej všetko podarí.“

„Brendan má pravdu,“ vysvetlila Abby. „Toto je moja jediná šanca. Som si istá, že keď začnem, zvládnem to. Potrebujem len správny nápad. Dokonalý začiatok.“

„*Ella vždy predpokladala, že umieranie má nejakú vôňu, ale toto nečakala.*“ Doktorka zacitovala prvý riadok z knihy *Ako porozumieť Elle*. „Nie je to práve bežný úvod romantického románu.“

Abby pokrčila plecami. „Asi preto to fungovalo, ale ktovie...“

Donettiová ťukla perom do svojho poznámkového bloku. „Dobre. Obaja súhlasíte, že Abby by mala pokračovať v práci“

na knihe. Teraz sa už len musíte dohodnúť na peniazoch. Za ako dlho pri súčasnom tempe sa vám záloha minie?“

Brendan a Abby to počítali už veľa ráz. Dokonca zohľadnili aj také veci ako odpojenie káblovky, žiadne večere, nakupovanie lacnejších potravín v zľavách a vo výpredajoch. Už žiadny Trader Joe's alebo Whole Foods. Už žiadne remeselné výrobky alebo kokosové mlieko za dvojnásobok ceny starého dobrého kravského.

„Dva mesiace,“ povedala Abby na rovinu.

„Tri, ak to trochu natiahneme.“

Prvýkrát po viac ako tridsiatich minútach sa doktorka usmiala. „Abby, toto je podpora zo strany vášho manžela. Viem, že muži nie vždy vedia vyjadriť takéto veci, takže vezmite na vedomie, že takto vyzerá manželská podpora.“

Brendan cítil, ako sa mu na tvár vkráda úsmev.

Donettiová sa k nemu otočila. „Skôr než sa začnete tváriť samoľúbo, chcem, aby ste svojej žene niečo sľúbili. Od tejto chvíle najbližších tridsať dní nesmiete zbytočne vyberať peniaze. Nesmiete sa jej pýtať na jej knihu. Nebudete žiadať nijaké správy o pokroku, pokiaľ sa sama dobrovoľne neozve. Žiadny nátlak. Dajte jej priestor na prácu. Rozumiete?“

Brendan prikývol.

„Povedzte jej to.“

Brendan sa otočil tvárou k Abby. Z pier mu vyšiel tichý povzdych. „Chcem, aby si tú knihu napísala. Viem, že to dokážeš. Chcem ti pomôcť uspieť.“

Úsmev, ktorý sa zjavil na Abbinej tvári, ho prinútil zabudnúť na všetky ostatné veci a na krátku sekundu si spomenul, ako veľmi ju miluje.

Doktorka to prerušila. „Teraz sa musíme porozprávať o sexe.“

2

„Kedy ste mali naposledy sex?“ spýtala sa doktorka Donettiová znova a dodala: „Spolu.“

Brendan dúfal, že Abby jej na to odpovie. Cítil sa zvláštne, keď sa rozprával o ich sexuálnom živote s niekým, koho spoznal len pred tridsiatimi minútami, a netušil, čo už tejto žene Abby povedala. No keď Abby mlčala, napokon sa vzdal. „Už to budú tri týždne.“

„Je to pre vás dlho?“

„V poslednom čase nie. Ale pred niekoľkými rokmi to bolo trikrát či štyrikrát do týždňa.“

„Ako dlho ste už spolu?“

„Manželia sme už desať rokov,“ povedal. „Ale spolu sme už takmer trinásť rokov. Zoznámili sme sa na vysokej škole. Na Severovýchodnej univerzite.“

Donettiová si niečo napísala do zápisníka a Brendan bojoval s nutkaním vstať a prečítať si to, nech to bolo čokoľvek. Predstava, že si niekto robí poznámky o ich osobnom živote, mu pripadala ako vtieravý zásah. Akoby mal opäť osem rokov

a priznal sa k niečomu v riaditeľni, a táto poznámka sa navždy dostala do jeho záznamu.

Doktorka zdvihla zrak a spýtala sa: „Zmenil sa váš sexuálny život, keď Abby dala výpoveď v práci?“

Brendan prikývol. „Áno.“

Abby sa na pohovke posunula dopredu. „To nie je pravda, Brendan. Ak nám má pomôcť, musí poznať celý príbeh.“

Celý príbeh.

Vedel, kam tým mieri, pretože ona tam mierila vždy.

Pri každej hádke.

Každú noc, keď si ľahla do postele čo najďalej od neho bez toho, aby sa obrátila.

V každom tichom pohľade.

Aj teraz.

Abby si odkašľala a povedala doktorke: „Brendan sa pošmykol.“

Brendanovi sa do tváre nahrnula krv a snažil sa potlačiť hnev, ktorý sa dostavil, vždy keď to povedala. Tie tri slová. Ako dvojsečný nôž, ktorým mu rada krútila v útrobach. „Ja som sa nepošmykol. *Takmer* som sa pošmykol. V tom je rozdiel.“

Donettiová si opäť čosi zapísala.

Ona a to prekliate písanie.

Ako má toto veci zlepšiť?

Postaví sa na stranu Abby, potom obe hodia vinu naňho. Človek nemusel byť konštruktér kozmických lodí, aby to predvídal. Nemusel byť ani psychiater s poznámkovým blokom.

Doktorka sa oprela na stoličke a niekoľkokrát si poklepala perom po spodnej pere, kým znova prehovorila. „Povedzte mi, čo sa stalo, Brendan. A nezabudnite, že naším prvým krokom je vyložiť na stôl *všetky* fakty. Nebudem vás odsudzovať. Potrebujem len pochopiť detaily.“

Brendan sa zhlboka nadýchol a pomaly vypustil vzduch. Pozrel si na ruky. „Pracujem pre vyšetrovaciu jednotku Komisie pre cenné papiere a burzy. Pracujem na oddelení vyšetrovania finančných zločinov, skrátene FCID. Vládne agentúry milujú svoje skratky. Moja práca zahŕňa veľa cestovania. Keď vyšetrujeme nejakú spoločnosť, zvyčajne strávime niekoľko týždňov zbieraním informácií priamo na mieste a potom ich privezieme späť do našej kancelárie v Bostone, aby sme sa v nich hlbšie zorientovali. Pred dvoma mesiacmi som bol v Chicagu s jednou kolegyňou...“

„Veľmi *atraktívnu kolegyňou*,“ ozvala sa Abby.

Brendan sa nechystal chytiť na návnadu. Ignoroval poznámku a pokračoval. „Dostali sme niekoľko sťažností na jednu spoločnosť poskytujúcu takzvané peer-to-peer pôžičky, teda rovný s rovným, a mali sme pocit, že si zaslúžia návštevu na mieste.“

Donettiová sa zatvárala zmätene. „Spoločnosť poskytujúca peer-to-peer pôžičky?“

„Je to online záležitosť. Spájajú priamo dlžníkov s veriteľmi bez účasti tradičnej sprostredkujúcej finančnej inštitúcie. Ak máte peniaze uložené v banke, pomôžu vám ich požičať cudziemu človeku a zarobiť na úrokoch. Preverujú dlžníkov za vás. Čím horšie je ich úverové hodnotenie, tým vyšší úrok môžete získať. Niektorí dlžníci to uprednostňujú, pretože nemajú radi banky. Iní tam idú, keď im nikto iný nechce požičať. Je to trochu ako divoký západ, ale začína sa to udomáčňovať. Ide o to, že ohľadom tejto spoločnosti sme dostali dosť sťažností na to, aby sme tam zašli osobne. Ak sú veci napäté, treba to preveriť. Zvyčajne prichádzame bez ohlásenia a máme plný prístup k zamestnancom spoločnosti aj finančným údajom. Pravdaže nás tam nechcú. Čím viac zistíme, tým môže byť situácia stresujúcejšia. Vytvára to atmosféru ‚my proti nim‘. Ani táto spoločnosť nebola iná. Prvý deň nás privítali s falošnými úsmevmi

a od tej chvíle sa všetko zvrtno. Bolo to, akoby sme my dvaja boli uväznení za nepriateľskou líniou. Takže keď prišiel piatok večer a riešili sme to už väčšiu časť týždňa, obaja sme boli unavení. Porušil som protokol a objednal som k večeri nejaké drinky.“

Donettiová zdvihla ruku. „Vy ste porušili protokol? Alebo ste protokol porušili *obaja*?“

„Je to moja podriadená. Mám za sebou desať rokov práce, som šesť platových tried nad ňou. Ja som bol zodpovedný a ona ma poslúchla. Bola to moja zodpovednosť.“ Brendan to nemienil obísť, patrilo mu to. „Pili sme, jedli, rozprávali sa...“

„Pobozkal si ju,“ povedala Abby na rovinu.

Brendan prevrátil oči. „Nebozkával som ju. Ona pobozkala mňa.“

„Je v tom rozdiel?“ spýtala sa doktorka.

„Áno. Je v tom rozdiel. Pobozkala ma. Povedal som jej, že som šťastne ženatý, trochu sme sa na tom zasmiali, a to bolo všetko.“

Abby ticho zastonala. „Bolo to...“

Ozvalo sa ďalšie škriabanie pera, potom sa Donettiová pozrela na Abby. „Cítite sa zradená.“

„Máte pravdu, cítim sa zradená.“

„Ja som nič neurobil!“

Abby sa nechystala ustúpiť. „Dostal si sa do pozície, v ktorej sa mohlo niečo stať.“

„Ale nestalo! Kristepane. Prečo to nenecháš tak? Teba chlapi balia stále.“

„Nikdy som sa so žiadnym z nich nebozkávala.“

„Ona pobozkala mňa!“

„Tak prečo si to nenahlásil?!“ odvrkla Abby naspäť prenikavým hlasom.

Doktorka opäť zdvihla ruku. Tvár jej zmäkla, ale len trochu. „Viem, že je to ťažké pre vás oboch, ale najlepšie bude, ak všetci udržíme svoje emócie na uzde. Potrebujete chvíľku?“

Abby sa zahľadela na Donettiovú a Brendan si pomyslel, že by mohla na doktorku vyletieť. Nebolo by to dokonale? Možno keby doktorka vycítila Abbin temperament, dokázala by rozovor udržať na neutrálnej pôde. Abby však na doktorku nevyletela, namiesto toho sa zosunula na svojom mieste a podarilo sa jej trochu sa upokojiť. „Mal to nahlásiť.“

Nasledovalo ďalšie písanie a tentoraz by Brendan prisahal, že zachytil aj nejaké podčiarkovanie, kým sa naňho doktorka pozrela. „Prečo ste to nenahlásili?“

Brendan bojoval s nutkaním zaboriť sa hlbšie do pohovky, no namiesto toho sa posadil rovno. Urobil správnu vec. Neurobil nič zlé. „Kim má za sebou dva roky kariéry. Niečo také by ju zničilo. Nič to neznamenal. Poriadne sa za to hanbila, takže som v tom nevidel zmysel. Naozaj o nič nešlo.“

„Kim...“ zašomrala Abby.

„Povedal som to Abby, lebo som to pred ňou nechcel tajiť. Myslel som si, že sme pár, ktorý uprednostňuje úprimnosť pred tajomstvami, dokonca aj neškodnými. Možno práve v tom som sa mýlil.“

„Ach, nezvaľuj to na mňa. Ja...“

Doktorka opäť zdvihla ruku. „Dobre. Poďme si to všetko zhodnotiť a nájsť riešenie. Myslím, že potrebujete plán na finančné zabezpečenie, ktorý vám obom bude vyhovovať, však?“

Abby ani Brendan to najprv nepriznali. Obaja sa bránili a nechceli ustúpiť ani o centimeter. Bolo to hlúpe. Boli tu preto, aby to napravili, nie aby to ešte zhoršili. Brendan napokon prikývol a uvedomil si, že Abby prikyvuje tiež.

„Dobre.“ Donettiová sa usmiala. „Tu je môj názor na zvyšok; pokojne môžete nesúhlasiť, ale na druhej strane sa snažte jeden druhému vyjsť v ústrety. Skôr než zareagujete, vžite sa do kože svojho partnera. Musíte sa navzájom podporovať, nie sa od seba vzdávať.“ Pozrela na hodinky a potom sa obrátila

k Brendanovi. „Či vás už tá žena pobozkala, alebo ste ju pobozkali vy, alebo ste jej nedali najavo, že nie je v poriadku vás pobozkať... na ničom z toho nezáleží. Vedeli ste, že v tej situácii je niečo zlé na to, aby ste sa cítili vinný, a chceli ste sa odbremeniť tým, že to poviete Abby. Tak. Je zlé, že ste dovolili, aby sa to stalo, ale je dobré, že ste si to nenechali pre seba. Urobili ste dobre, že ste sa o to podelili.“ Dlhú chvíľu to nechala visieť vo vzduchu, potom sa otočila k Abby. „Cítite sa zradená. Váš manžel veľa cestuje za prácou, to vo vás vyvoláva rôzne obavy, z ktorých nie najmenšia je podvádžanie. Niečo také sa stáva a môže u vás potvrdiť tieto myšlienky. Ale ide o jedno. Bez ohľadu na to, čo sa stalo, on to nedotiahol do konca. Ukončil to. Veril vo vás. Teraz nasleduje jediná jednoduchá otázka: Dali by ste prednosť tomu, aby ste o tom nevedeli?“

Abby pokrútila hlavou. „Samozrejme, že nie.“

„Určite. Bolo bolestivé počuť to, ale tajomstvá v manželstve sú horšie. Tajomstvá ukončujú manželstvá.“

„Mal to však nahlásiť,“ povedala Abby ticho. „Nielen mi to povedať.“

Donettiová zovrela pery, prikývla a znova sa obrátila tvárou k Brendanovi. „Bola to napätá situácia. Pochybnosti... Chápem, prečo ste v práci nič nepovedali, ale teraz musíte svojej manželke niečo sľúbiť. Ak sa s tou ženou ešte niečo stane, hoci len maličkosť, celú záležitosť predložíte nadriadeným, nech sa stane čokoľvek. Ochrana vášho manželstva je oveľa dôležitejšia ako ochrana kariéry tej ženy. Najprv manželstvo, potom práca. Ak to urobí znova, ozvete sa. Rozumiete?“

Brendan prikývol.

„Dobre. Teraz mám pre vás oboch jednoduchú otázku. Veríte, že o desať rokov budete stále manželia?“

Brendana to zasiahlo ako úder do brucha. Abby tiež. Tvár jej zbelela.

Doktorka Donettiová odpovedala skôr ako niektorý z nich. „Myslím, že budete stále manželia, a tu je dôvod – prišli ste sem. Obaja ste si uvedomili problém a boli ste ochotní podniknúť kroky na jeho vyriešenie, skôr ako sa vymkne spod kontroly. Páry, ktoré zlyhávajú, to nerobia. Nechávajú veci vyhnúvať. Udržanie dobrého manželstva je tvrdá práca a obaja ste dokázali, že ste ochotní niečo pre to urobiť. Buďte jeden druhému vo všetkom nápomocní. Pamätajte na to.“ Široko sa usmiala. „Máme plán, a som si istá, že ten plán zrealizujeme. To nás privádza k poslednému problému. Sex.“

Brendan sa ukradomky pozrel na Abby a zistil, že robí to isté. Obaja sa rýchlo otočili späť k doktorke.

„Manželstvo bez sexu znamená, že ste spolubývajúcí právne viazaní jeden na druhého. Nikto nemá rád spolubývajúcich. Sex neznamená len fyzické uspokojenie, ale zblížuje ľudí. Nesie neporovnateľnú intimitu. Dobrý sex vás učí spolupracovať, skvelý sex vás učí konať ako jeden.“

Opäť niečo napísala do poznámkového bloku, ale tentoraz do dolného rohu stránky. Keď skončila, odtrhla list a podala ho Abby.

„Táto aplikácia je mimoriadne užitočná v situáciách, ako je vaša. Predstavte si ju ako manželskú pomôcku. Pokračovanie práce, ktorú sme dnes začali. Je populárna v obchodoch s aplikáciami, takže by ste nemali mať problém nájsť ju a stiahnuť si ju. Prečítajte si návod, vyskúšajte ju, ak si myslíte, že sa vám hodí. Alebo nemusíte, ak to nie je vaša parketa, aj to bude v poriadku. Tak či onak, vy dvaja sa potrebujete znovu spojiť v duševnej aj fyzickej rovine a myslím, že by to mohlo pomôcť. Skúsite to?“

Abby sa pozrela na papier a prikývla.

„Brendan?“

Aj on prikývol.

Doktorka Donettiová sa usmiala. „Dobre. A teraz posledná vec. Domáca úloha. Vy dvaja budete mať dnes večer sex. Spomeňte si, čo sa vám na sebe páči. Nebojte sa skúšať nové veci. Experimentujte.“ Kývla na papier v Abbinej ruke. „Vyskúšajte tú aplikáciu.“

Časovač na stole za ňou zazvonil a Brendan si uvedomil, že do poludnia zostáva desať minút. Nejakto sa jej podarilo ukončiť ich sedenie presne po päťdesiatich minútach. Načiahla sa a z rohu stola vzala denný kalendár. „Rada by som vás tu oboch videla opäť budúci utorok. Vyhovuje vám o jedenástej dopoludnia?“

3

„Aplikácia, čo? Ako presne zabráni tomu, aby sa jeho penis dostal do inej vagíny?“ Hannah oblizla trochu soli z pohára s margaritou, napila sa a oprela sa o kuchynskú linku. „Keby Stuckey vytiahol na mňa takúto sračku, kúpila by som si veľké nožnice, mala by som ich na nočnom stolíku a povedala by som mu, nech pokojne spí. Muži sú prasatá. Keď sme spolu ešte chodili, Stuckey mi povedal, že keď mal trinásť rokov, rozdal si to s miskou želé. Je toľko vecí, ktoré nie sú v poriadku, až sa čudujem, prečo sa Boh obťažoval dať mužom protistojné palce. Možno by sme sa mali stať lesbami, presťahovať sa do Kostariky a otvoriť si penzión.“ Prstami prešla Abby po tmavých vlasoch. „Budeš s tým musieť niečo urobiť.“

„Čo je s mojimi vlasmi?“

„Ach, nič, s nimi je všetko v poriadku. Sú krásne. *Si krásna.* Je to len trochu ako pieseň Plain Jane. Ak máme byť spolu v biblickom zmysle, musíš pridať.“

Pred dvoma rokmi bola Hannah Morlandová pokladničkou v miestnej pobočke United a na ceste k tomu, aby *zosta-*

la pokladničkou v miestnej pobočke United do konca života. Nenávidela svoju prácu, nenávidela svojho šéfa a začala o tom denne písať na TikToku; nakrúcala vtipné videá v banke o svojich spolupracovníkoch a ľuďoch, ktorí prichádzali. Kým ju niekto nenahlásil a šéf jej dal okamžitú výpoveď, nazbierala takmer milión sledovateľov a za mesiac zarobila na sociálnych sieťach viac ako za rok v banke. Teraz mala takmer štyri milióny sledovateľov a množstvo sponzorov. Spoločnosti jej posielali všetko od zmesí do smoothie až po oblečenie v nádeji, že sa o tom zmieni, oblečie si to alebo to umiestni do pozadia nejakého záberu. Minulý týždeň jej istý plastický chirurg ponúkol botox na rok zadarmo a podľa toho, ako vyzeralo Hannahino čelo, jeho dar prijala.

„Ahoj, chrobáček,“ ozval sa Stuckey z obývačky. „Keď skončíš s tými rečami o mne za mojím chrbtom, prines mi ďalšie pivo, dobre?“

Hannah sa nasilu usmiala. „Máš to mať, pavúček!“

Abby sa zamračila. „Chrobáček? Pavúček?“

„Robíme takú vec, že sa nesmieme oslovovať menom, len zvieracími menami, a aby to bolo zaujímavé, nesmieme zopakovať to isté meno dvakrát.“

Abby si odpila margarity. „Čo sa stane, keď prehráš?“

„Porazený musí dopriať víťazovi orálny sex v čase a na mieste, ktorý si vyberie.“

Abby očerveneli líca. „To neznie až tak zle.“

„No, Stuckey je tak trochu čudák. Naposledy, keď vyhral, ma prinútil, aby som mu to urobila v McDonald’s drive-thru. Povedal, že to musím spraviť skôr, ako prídeme k okienku, inak budem musieť kúpiť jedlo.“

„A ty si...“

Hannah sa uškrnula. „Nebudem platiť za prekliaty McDonald’s. Vytiahla som zopár trikov zo svojej stredoškolskej

príručky a všetko som stihla do minúty. Prinútila som ho kúpiť mi aj zmrzlinový pohár.“

„Si moje dievča.“ Abby cinkla pohárom o Hannahin a potom sa zamračila. „Naozaj si išla do McDonald’s?“

„Nesúď ma. Mala som prestávku v diéte.“

V obývačke sa Brendan hlasno rozosmial.

Abby ten zvuk nepočula už celé týždne. Bolo to celkom príjemné. Hannah sa ozvala tichšie. „Bolo divné rozprávať sa s psychiatrom?“

„Ty si nikdy nehovorila so psychiatrom?“

„Chceš povedať, že by som mala?“

„Len som si myslela...“

„Chceš povedať, že nie som normálna? Že potrebujem pomoc? Odbornú pomoc? Páni. Takto ma vidíš? Čo si o mne myslíš?“

Abby cúvla. „Nie, samozrejme, že nie. Nechcela som...“

„Božemôj, Abby. Myslela som si, že si moja kamarátka.“

„Nechcela som naznačiť...“

Hannah stisla Abby ruku a usmiala sa. „Len som žartovala. Samozrejme, že som bola u psychiatra. Vlastne niekoľko ráz. Mám svojho osobného terapeuta. Párového terapeuta. Mala som jedného ešte v banke v rámci svojich výhod; dvakrát do týždňa som u neho sedela na gauči. Bol starší a smrdel alkoholom, ale bol to dobrý poslucháč. Je fajn porozprávať sa s profesionálom. Som rada, že to robíš. Naozaj by si nemala prijímať rady odo mňa.“ Pozrela na pokrčený papier, ktorý jej Abby ukázala. „Aplikácia na zlepšenie sexuálneho života a tridsaťdňový oddych od hádok o peniazoch, aby si mohla začať písať knihu; to znie celkom dobre.“

Abby znova vydýchla. „Ešte stále som nenapísala ani slovo. Nemám ani poňatia, o čom by som mala písať.“

Hannah vzdychla. „Napíšeš niečo. Príde to k tebe, keď to budeš najmenej čakať. Nehovorila si, že to tak funguje?“

„Tak sa to stalo pri prvej knihe, ale prešli už mesiace a ja nemám žiadny námet. Začínam si myslieť, že som mala v sebe len tú jednu knihu.“

„Vždy môžeš písať o mne.“

„Ja píšem brakovú erotiku.“

„Ach!“ Hannah sa zasmiala. „Alkohol ti dodáva odvalu. To sa mi páči. Možno by si mala zvážiť, či pri úprave vlasov neriešiť aj problém s pitím, vlastne sa zmeniť celá.“

„Ešte stále čakám na to pivo, húsenička!“ ozval sa Stuckey.

„Abby, môžeš jedno doniesť aj mne, keď už si tam?“ pridal sa Brendan.

Abby sa znova napila a oblizla si pery. „Máš ho mať, slimáčik!“